

Прилог бр. 1.

НАСТАВНО – НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА „СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ“ СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање доцент, ужа научна област Филозофија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област класичне науке, предмети: Старогрчки језик, Грчки језик)

Одлуком Наставно-научног/умјетничког вијећа Православног богословског факултета/академије у Фочи, Универзитета у Источном Сарајеву, број ННВ: 839/18 од 9.10.2018.г., именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурс, објављеном у дневном листу „Глас Српске“ од 23.7.2018. године, за избор у академско звање доцент, ужа научна област Филозофија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област класичне науке, предмети: Старогрчки језик, Грчки језик)

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. **Проф. др Мирко Томашевић**, редовни професор, предсједник
Научна област Хуманистичке науке
Научно поље Теологија
Ужа научна област Библијска теологија
Датум избора у звање 25.11.2010. године
Универзитет Универзитет у Источном Сарајеву
Факултет Православни богословски факултет „Свети Василије Острошки“

2. **Проф. др Биљана Самарџић**, ванредни професор, члан
Научна област Хуманистичке науке
Научно поље Језици и књижевност
Ужа научна област Специфични језици (Дијахронија српског језика)
Датум избора у звање 07.06.2017. године
Универзитет Универзитет у Источном Сарајеву
Факултет Филозофски факултет

3. **Проф. др Војислав Јелић**, редовни професор, члан
Научна област Хуманистичке науке
Научно поље Језици и књижевност
Ужа научна област Класичне науке
Датум избора у звање _____
Универзитет Универзитет у Београду
Факултет Филозофски факултет

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се _____ 1 _____ кандидат:

1. Јована (Бранислав) Шијаковић

2². _____

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове³ 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39⁴. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатаима за изборе у звања, Наставно-научном вијећу Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сlijедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Дневни лист, датум објаве конкурса <i>Глас Српске, 23.7.2018.</i>
Број кандидата који се бира
један
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Доцент на предмету Грчки језик и Старогрчки језик за ужу научну област Филозофија религије, теологија и религиозне студије
Број пријављених кандидата
један: др Јована Шијаковић

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

ПРВИ КАНДИДАТ

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

⁴ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Јована (Бранислав) Нинковић (дјев. Нинковић)
Датум и мјесто рођења
24.12.1984. године, Бања Лука
Установе у којима је кандидат био запослен
Филозофски факултет Универзитета у Београду, Византолошки институт САНУ (Београд)
Звања/радна мјеста
научни-сарадник
Научна област
Хуманистичке науке
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Српски комитет за византологију
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2003-2009
Назив студијског програма, излазног модула
Класичне науке
Просјечна оцјена током студија ⁵ , стечени академски назив
Дипломирани класични филолог
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Назив студијског програма, излазног модула
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
Наслов магистарског/мастер рада
Ужа научна/умјетничка област
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2010-2016
Наслов докторске дисертације
„Одисеја“ и алегоријска тумачења – одисеја искушења
Ужа научна област
Класичне науке

⁵ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. Византолошки институт САНУ (Београд), научни-сарадник (истраживачко звање), од 2018. 2 ⁶ .
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора
Радови послје посљедњег избора/реизбора⁷
<p>Чланци објављени у научним часописима или тематским зборницима</p>
<p>1. Jovana Ninković, „Prilog izučavanju imenskih složenica kod Euripida“, Lucida intervalla - Prilozi Odeljenja za klasične nauke, br. 38, Beograd 2009, 3-62.</p> <p>Предмет студије су именице и придеви код Еурипида сложени од именичких и придевских чланова. Анализа корпуса од 360 сложеница, поред структуралног, обухвата синтактички и семантички аспект у контексту опште типологије индоевропских сложеница. Обимни чланак од 59 страна, садржи и прилог о типологији сложеница у индоевропским језицима, с освртом на релевантну литературу, који осим што функционише као оквир самом раду и његовој аргументацији, може да послужи и као општи увод у проблемску област.</p>
<p>2. Јована Нинковић, „Итачани и Киклопи у Одисеји“, Антика и савремени свет: религија и култура, Зборник радова Друштва за античке студије Србије, гл. ур. Ксенија Марицки Гађански, Београд 2011, 221–232.</p> <p>Чланак доприноси разумевању Хомерове <i>Одисеје</i> кроз упоредну интерпретацију сцена на Итаци и острву Киклопа из угла релевантног за изучавање религије и културе. Указује се на сличности између тих сцена на формалном и садржинском плану, на лексичке подударности и друге елементе узајамних утицаја, те анализира начин на који киклопска парадигма контекстуализује свирепи расплет Одисеје. Пренебрегавајући сопствене друштвене норме, Итачани су угрозили темеље заједнице у којој се као појединци једино могу остварити. Киклопи се узимају као подобан омир за сагледавање стања на Итаци (својеврсног покиклопљења Итачана) баш зато што су суштински другачији од људског друштва коме припада Одисеј. Из његовог описа киклопског крајолика и Киклопа произилази да они не деле људске тежње и стрепње, те у њиховом животу ни нема културног прегнућа, будући да природа ради за њих и богови им не задају бриге. Култура се тако указује као подухват својствен човеку управо због његових ограничења. Одступања Киклопа и Итачана од саобразног усвојеном културном критеријуму у епу, аутор тумачи као показатељ да је људска природа схваћена као та која не трпи киклопштину и богохулство, односно одсуство вишег, божанског ауторитета као гаранта културном</p>

⁶ Навести све претходне изборе у звања.

⁷ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

поретку. Добра која човек очекује у животу и смрти у епском домену зависе од уређености заједнице која чини културни подвиг могућим.

3. Jovana Ninković, „Identitet u nevolji: Odisej u očima drugih“, **Lucida intervalla - Prilozi Odeljenja za klasične nauke**, br. 40, Beograd 2011, 7–29.

У раду се даје тумачење епског идентитета Одисеја с обзиром на околности његовог лутања које чине искрено представљање непожељним. Полази се од оних елемената којима сам Одисеј и епски контекст дају значај: имена, лика, части и славе. Анализа обухвата знамење Одисејевог имена и његових лажних имена, приказе његове спољашности и метаморфозе с којима је скопчано поштовање које му саговорници указују, те начине на које Одисеј себе лажно представља другима и начине на које покушава да буде од њих истинито препознат. Простор одисеје којим јунак лута принуђава га да се прилагођава до тада незнатим околностима, суочавајући се притом и са искушењем одрицања од себе, од свега што је до тада држао за вредно, па и са могућношћу да се томе више не може вратити чак ни у сећањима. У таквој туђини над њим увек лебди опасност од коначне смрти: да умре не оставивши за собом трага, под лажним идентитом или без сведока који ће га надживети довољно дуго да о томе пронесу глас. Та опасност се у раду представља као специфичан изазов Одисејевог јуначког хабитуса. Долазак код Феачана, који су у стању да све што је Одисеј проживео уваже како доликује и о томе прошире глас, аутор сагледава као пролог великом догађају освајања идентитета. Итака тако не означава само географски већ и суштински повратак Итачког краља самом себи, који подразумева да Одисеј још једном одигра мудру партију под лажним именом и ликом успостављајући поредак у коме опет постоји долично место за њега и заједница која ће препознати његова дела и омогућити им неугасив помен.

4. Јована Шијаковић, „Рана људождерка. Одисеј код Хомера, Софокла и Велимира Лукића“, **Антика, савремени свет и рецепција античке културе**, Зборник радова Друштва за античке студије Србије, гл. ур. Ксенија Марицки Гађански, Београд 2012, 485–501.

Подстакнут темом зборника, прилог има за предмет рецепцију Одисејевог лика код Хомера (*Одисеја*), Софокла (*Филоктет*, 409. пре Хр.) и Велимира Лукића (*И смрт долази на Лемно*, 1970). У фокусу је заправо начин на који та три аутора осликавају и поимају способност Одисеја да оствари циљ не бирајући средство, при чему Хомер и Софокле представљају два супротна античка становишта а Лукић у слику уводи карактере и проблемска чворишта савременог доба. Анализа обухвата кључне делова три наратива који различито говоре о истоврсним поступцима осебујног јунака, с акцентом на поимање Одисејевог карактера у светлу догађаја са Филоктетом. Одисејева способност да се прилагоди свакој ситуацији и издејствује, гледано из његовог угла, повољан исход, различито је схваћена код три аутора. У Одисеји она у више наврата буди одушевљење, код Софокла је већ предмет озбиљне критике, а Лукић означава Одисеја врстом због које ће људски род увек патити. Док блиски мотиви у наведеним драмама отварају различите ране, у Одисеји су они обележје окрепљења. Аутор сматра да се може говорити о Лукићевом обрачуну с јунаштвом и врлином онако како су код Хомера представљени, јер његове драмске

слике носе језив одраз хомерских јунака у огледалу искривљеном наталоженом патњом новог века. Поглед из тако наметнутог компаративног угла, расветљава неке од кључних разлика датих периода, њихов однос према смислу живљења и историјском памћењу.

5. Јована Шијаковић, „Βασίλειον πρῶτα: Свети Евстатије Солунски о смислу изучавања Хомера”, **Антика и савремени свет: научници, истраживачи и тумачи**, Зборник радова Друштва за античке студије Србије, гл. ур. Ксенија Марицки Гађански, Београд **2013**, 425–445.

Прилог је посвећен једном од најзначајнијих тумача Хомера, Евстатију Солунском, чувеном архиепископу, професору, писцу и истраживачу из XII века, аутору обимних коментара уз *Илијаду* и *Одисеју*. Указује се на програмски карактер уводних делова коментара који нуде одговоре на питања о мотивима изучавања Песника, приступу и сврси таквих приручника. Издвојени су и илустративни примјери из тела коментара који допуњују слику која се може стећи из начелних уводних излагања, као и места која упућују на то како је сам Евстатије схватао своју улогу тумача Хомера. Тако он не бежи од признања да појединачна знања о Хомеру која излаже нису новина, нити би то било разумно очекивати, но то само не значи да његово егзегетско дело није самосвојно. О тој посебности не сведоче само директни искази самог Евстатија, него посредно и избор који он врши из корпуса старије хомерске егзегезе, начин на који осмишљава различите традиције унутар ње, додатна богата литература којом се користи, проблеми који препознаје и коментарише а тичу се савременог читаоца и сл. Битна и крупна одлика егзегезе тог времена, која по правилу није доминантна у модерним егзегетским напорима, јесте снажна усмереност на практичне вредности хомерске поезије која се на различите начине може искористити при обликовању говора, писању састава и поткрепљивању ставова. С тим у вези је и Евстатијева критичност према неким аспектима поезије који би по његовом мишљењу могли да причине штету неодговорном и недовољно ученом читаоцу.

6. Јована Шијаковић, „О поимању хомерских алегорија у XII вијеку“, **Зборник радова Византолошког института – ЗРВИ 53**, Београд **2016**, 141–159.

Аутор се у овом чланку бави карактером алегорезе хомерских спева код Јована Цецеса и Евстатија Солунског. Познато је да су два велика византијска коментатора Хомера и савременика значајну пажњу поклонила традицији алегоријског тумачења *Илијаде* и *Одисеје*, али рад скреће пажњу на занемарене крупне разлике у њиховом поимању хомерских алегорија. Премда су упознати са истим корпусом старијих тумачења, служе се њиме на другачије начине и не деле сродну рецепцију Песника и његовог дела. По Евстатију алегорија је ту да песми да крила, да понесе узвишен садржај односно садржај који ће да узвиси читаоца. За Цецеса се смисао алегорије састоји првенствено у томе да учини привлачнијим (поетским) прозаичан, приземан или (опоро) озбиљан садржај. Цецес је критичнији према Хомеровим јунацима од Евстатија и тежи да иза митског заклона открије праву причу коју по њему Хомер систематски прикрива да би очарао публику. По Евстатију су систематски напори Хомера првенствено усмерени на поучавање и јачање врлине. Алегоријска тумачења Одисејевих лутања се тако узимају као очигледан пример те разлике.

7. Јована Шијаковић, „Пјесништво и древне загонетке: Порфиријев оглед о пећини нимфи у Одисеји“, **Зборник Матице српске за књижевност и језик**, књига 65, свеска 2, година **2017**.

У раду је представљен спис позноантичког аутора Порфирија „О пећини нимфи у *Одисеји*“. Осим због алегоријског тумачења, дело је интересантно и по томе што путем једне слике из епа – пећине нимфи – коју исцрпно обрађује кроз вантекстуалне паралеле и интратекстуалне Хомерове путоказе, даје тумачење целовите епске приповести. Анализа обухвата садржај и структуру дела, егзегетски приступ и мисаону позадину тумачења, указујући на сродност тог састава књижевној расправи и особености Порфиријевог приступа песничству. Тумачење Одисејевог лутања као пута душе која невољно лута материјалним светом старије је од Порфирија, а од раније се и Хомерова пећина коментарисала као слика видљивог космоса у коме делују божанске силе. Порфиријев конкретнији допринос треба тражити у начину на који тумачењем повезује ту крупну слику *Одисеје* са детаљима једне поетске сцене. У том погледу он држи до принципа који су на снази и у његовом другом делу које се бави Песником, *Хомерским питањима*. То дело садржи уобичајену филолошку егзегезу уз напомену да је посредни основни ниво егзегезе, а да одређена велика питања захтевају засебну обраду. У тим великим питањима могле би се препознати загонетке попут пећине нимфи. За разлику од претходника који су се том пећином бавили Порфирије није усмерен просто на откривање појединих древних загонетки код Хомера. Ослањајући се на увиде тих старијих тумача, он им и замера што нису прилагодили своје идеје песниковом свету. Тако се чини да Порфирија од претходника одваја његова тежња да покаже да се загонетке уклапају у песничко ткање и да управо оне чине Хомерово дело успешним употпуњујући његов смисао.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

Филозофски факултет Универзитета у Београду (2016/2017)

-Историја религије

-Религије античког света

Православни богословски факултет „Свети Василије Острошки“ (2016-)

-Грчки језик

-Старогрчки језик

Навести све активности (уџбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете⁸, менторство⁹)

⁸ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁹ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА**Учешће на пројектима**

1. Пројекат Византолошког института САНУ (учесник од 2016.г.): *Традиција, иновација и идентитет у византијском свету*
2. Пројекат Филозофског факултета Универзитета у Београду (учесник 2011-2016): *Хришћанска култура на Балкану у средњем веку: Византијско царство, Срби и Бугари од IX до XV века*

Учешће на научним скуповима

1. *Поредак и θνμός у стихијском, звјерском, људском и божанском облику*; међународна радионица „Језик и филозофија емоција“, Београд, 16–17.3.2017.
2. *Етимологија и алегореза на ивици митологије*, међународни научни скуп „Антика и савремени свет“, Београд, 17–18. 12. 2016.
3. *Еурипидов раздрагани Киклоп или оглед о чудовишном*; међународни симпозијум „Античка драма“, Београд, 22–23. 10. 2016.
4. *On the Issue of Christian Allegoresis of the Odyssey*; међународни конгрес византијских студија, Београд, 22 –27. 08. 2016.
5. *Античка алегоријска тумачења у матичном контексту и савременом истраживању*; међународни скуп „Антика и савремени свет: тумачење антике“, Београд - Сремска Митровица, 18–20.10. 2013.
6. *Евстатије Солунски о смислу изучавања Хомера*; међународни скуп „Антика и савремени свет: научници, истраживачи и тумачи“, Београд - Сремска Митровица, 12–14.10. 2012.
7. *Лик Одисеја код Хомера, Софокла и Велимира Лукића*; међународни скуп „Антика и савремени свет и рецепција античке културе“, Београд - Сремска Митровица, 9–11.9. 2011.
8. *Итачани и Киклопи: Оглед из културе*; међународни скуп „Антика и савремени свет: религија и култура“, Београд - Сремска Митровица, 1–3.10. 2010.

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА¹⁰

Комисија је обавила интервју 12.10. 2018. године у 11. часова са пријављеним кандидатом др Јованом Шијаковић у просторијама факултета. Чланови комисије констатовали су кандидату професионалну одређеност и обученост за бављење

¹⁰ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

научно-истраживачким радом из уже научне области на коју је аплицирао.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ¹¹

Кандидат је у последње двије школске године држао предавања из наставних предмета уже научне области за које је конкурс расписан, тако да се искључује потреба држања предавања из наставног предмета уже научне области приликом избора у наставно-научно звање.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Комисија је констатовала да пријављени кандидат др Јована Шијаковић испуњава све законом предвиђене услове за избор у звање доцента на ужој научној области и то:

Има звање доктора наука из научне области,

Има захтјеване научне радове из уже научне области у којој се бира и објављене у научним часописима,

Има захтјевано искуство у наставном процесу,

На основу напријед наведеног Комисија једногласно предлаже наставно-научном вијећу факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да се др Јована Шијаковић изабере у звање доцента за ужу научну област Филозофија религије, теологија и религиозне студије на предмету Грчки језик и Старогрчки језик.

Први кандидат

Минимални услови за избор у звање ¹²	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Навести списак минимално прописаних услова</i>		
1. има научни степен доктора наука у одговарајућој научној области	испуњава	Јована Шијаковић је завршила докторске студије класичних наука и стекла одговарајући научни степен 15.9.2016.
2. има најмање три научна радова из области за кој у се бира, објављена у научним часописима и	испуњава	Јована Шијаковић је аутор седам научних радова објављених у категоризованим научним часописима и тематским зборницима.

¹¹ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

¹² У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

зборницима са рецензијом		
3. показане наставничке способности	испуњава	Јована Шијаковић је у претходне двије школске године успешно изводила наставу из предмета уже научне области за које је конкурс расписан.
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...		
Број публикованих радова кандидата је већи од захтеваног минимума.		
Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)		
Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурс, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно.		

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е :

1. Проф др Мирко Томасовић, председник
2. Проф др Биљана Самарџић, члан
3. Проф др Војислав Јелић, члан

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е :

1. _____

Мјесто: _____

Датум: _____